

Vrijwilligers Vertellen

Joske van Rijssel
68 jaar

Gastvrouw
Begeleidster bij de koersbal
Bezorgster van het Nieuws- en Informatieblad
Vrijwilligster bij de Snert- en Stampotparty

Vrijwilligster bij de S.U.S. sinds 2015

Ik las in de krant dat er gastvrouwen gevraagd werden. Het leek mij leuk om iets voor andere mensen te doen. Het contact met mensen vind ik erg leuk. Je ziet dat mensen het fijn vinden er even uit zijn. Op maandagmiddag zet ik koffie voor de biljarters. Daar sta ik alleen. Op woensdagmorgen is het variabel, de ene keer zet ik koffie en de ander keer help ik met koersbal. Het is maar net hoe het uitpakt.

Ik begeleid de koersballers en houd de standen bij. Zelf doe ik niet mee. Ik gooi helemaal geen ballen. Ik brak een keer mijn pols, die groeide niet recht aan elkaar, daardoor kan ik geen bal recht gooien. Je bent een kriem voor anderen waar je mee samen moet ballen, als je van tevoren al weet dat jouw ballen er allemaal uit vliegen. Dat vind ik niet leuk. Het schrijven (de koersbalstanden bijhouden) vind ik wel leuk.

De boekjes (redactie: Nieuws- en Informatieblad S.U.S. en Soos) rondbrengen, daar is niet echt iets leuks aan, maar er even uit zijn is wel goed. Ik breng 50 boekjes rond in mijn eigen wijk en doe daar ongeveer een uur over.

Bij de voetbal ben ik ook vrijwilligster. Daar sta ik regelmatig achter de koffiebar als de kinderen voetballen. Dat doe ik al bijna 40 jaar.

Sinds vier of vijf jaar maak ik kerst- en verjaardagkaarten die ik voor één euro per stuk verkoop bij de dierenarts. Er staat een spaarpot bij de dierenarts en wie een kaart koopt doet geld in de spaarpot. De opbrengst gaat naar de dierenambulance. Ik heb nu 630 kaarten verkocht.

In het verleden zamelde ik heel veel kleding in voor Hongarije en Polen. De kleding gaat naar de mensen die het daar goed kunnen gebruiken.

Voor Polen is het 30 jaar geleden. Dat deed ik samen met mijn moeder. Er was veel armoede en de mensen zaten om kleding te springen. Ik verzond het per post, 10 kg voor 15 gulden. De kleding kreeg ik via mond tot mond reclame. Ik kreeg zoveel, dan kwam ik terug van boodschappen doen en stonden de zakken met kleding voor mijn voordeur. Op een gegeven moment eiste de Poolse regering dat een pakket tenminste een pak koffie en waspoeder moest bevatten. Dat werd te duur, daarom stopte ik daarmee.

Hongarije was 25 jaar geleden. Het begon met een uitwisseling tussen de burgemeesters van Uitgeest en Pincehely in Hongarije. Zij spraken af een 'vriendengemeenschap' te worden. Daarna gingen we met een aantal mensen uit Uitgeest met een touringbus naar Hongarije om kennis te maken. Daar zagen we de behoeftes van de mensen. We richtten de vereniging 'Vrienden van Pincehely' op en zamen kleding en andere spullen in. Cees Zomerdijk, die ook in het bestuur van de vereniging zat, kon bij een bevriend transportbedrijf een vrachtwagen lenen. We hoefden alleen benzinekosten te betalen. Dan ging er 10.000 kilo kleding en andere spullen heen, waaronder meubelen voor het gemeentehuis en de school van Pincehely.

Voordat ik vrijwilligerswerk ging doen werkte ik bij de Amrobank in Alkmaar op de afdeling buitenland: overboekingen, cheques, valuta kopen en verkopen. Alles wat met 'buitenland' te maken had. Vervolgens was ik een aantal jaren fulltime moeder en daarna werkte ik 13 jaar bij Van de Valk.

Sinds 2015 ben ik bij de S.U.S. en dat wil ik blijven doen zolang ik dat kan. Mijn grootste drijfveer is het meehelpen om alles draaiende te houden. Zonder vrijwilligers zou de S.U.S., en ook de voetbal, niet kunnen bestaan.